



Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 12

15. Juni 1908.

57. Aargang

Tale af Præsident Joseph F. Smith,
ved Aarstkonferencen i Salt Lake City
4. April 1908.

De aarlige og halvaarlige General-Konferencer i Salt Lake City ere velsignede Tider for de Sidste-Dages Hellige. Fra Canada til Mexico og fra Atlanterhavet til det Stille Hav forsamles Hellige for at høre Guds Ord fra Herrens hemhindigede Ejendomme. Allerede ved det første Møde ved den sidst afholdte Konference var der mere end 9000 Mennesker tilstede, og ved de efterfølgende Møder var der mange Tusind flere. Aabenings-talen af Kirkens Præsident var Gjenstand for særlig Interesse; den ind-god Glæde og Tilsfredshed til ethvert Hjerte, der lyttede til den, og til Gavn for de Hellige i den europæiske Mission gengive vi den her. Præ-sident Smith sagde: „Herrens Haand er over hans Folk, og hans Øjne vaage over hans Gerning; aldrig har det været mere synligt, end det er i den nuværende Tid. Det er Sandhed, at vi skylder ham megen Tak, fordi han har udfriet os fra vores Fjenders Haand, fra dem, der have søgt at skade os, og som fremdeles prøve derpaa. Vi erkende hans Haand, der styrer alle Ting; thi vi tilstaa, at vi have hverken Bisdom, Kund-skab eller Magt af os selv til at udføre det, som er blevet gjort, eller at tilvejebringe de heldige Resultater for Guds Folk siden dette Værks Begyndelse, men det har været ved den almægtige Guds Maade og be-skyttende Baretægt, at hans Folk og Frellens Arbeide, oprettet ved Pro-feten Joseph Smith i disse de sidste Dage, er blevet bragt til det nu-værende Punkt af Magt og Indflydelse paa Jorden. Vi takke Gud for

hans Maade og Belsignelser; og jeg ved ikke, om vi ikke ogsaa for en ringe Del ere Tak skyldige til dem, der saa bittert have modsat sig Herrens Værk; thi i al deres Opposition og bitre Kamp mod vort Folk har Herren udfoldet sin Magt og Bisdom og bragt sit Folk nærmere til den oplyste og intelligente Verdens Opmaerkomhed og Kunst. Netop ved de Midler, vore Modstandere have anvendt, har Herren frembragt Belsignelser for Zion. Dog staar der strevet, og jeg tror, det er sandt, „det er umuligt, at Forargelser ej skulle komme; men vee den, ved hvilken de komme!“ Men disse ere i Herrens Haand ligesom vi. Vi rette ingen ondskabsfuld Anklage imod dem, men ere fuldstændig villige til at overlade til Herren at handle med dem, som han synes. Vort Arbejde er at gøre Ret paa Jordens, at føge at udspredse Kundstabten om Guds Vej og Vilje og om de store og herlige Sandheder, som han har aabenbaret ved Profeten Joseph, ikke alene for Genløsning og Salighed for de levende, men ogsaa for de dødes Genløsning og Salighed. Jeg fryder mig mere i Dag — om det forresten er muligt — i Herrens Værk, end jeg nogensinde før har funnet. Jeg føler mig i Dag saa overbevist om Herrens vedblivende Omhu for sin Gerning, som jeg nogen Tid i mit Liv har følt; der er i Sandhed ikke en Skygge af Twibl i mit Sind angaaende disse Ting. Jeg er overbevist om Egtheden af Guds Værk, om Profeten Josephs Mission og om Sandheden af de dyrebare Evangelie-Ordinancer, der ere gengivne til Menneskene i de sidste Dage, og jeg ved, at dette Evangelium er en Guds Kraft til Salighed; dette føler jeg mig overbevist om.

Maadehold.

Jeg vil sige til mine Brødre og Søstre, som ere tilstede her, at jeg i Sandhed og Oprigtighed tror, at Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som nu er organiseret i Hjærtet af disse evige Høje, aldrig har været i en bedre timelig og aandelig Tilstand, end den er i Dag. Folket have aldrig været mere forenede end nu; de have aldrig efterlevet Guds Lov mere tro og ørlig, ikke alene i almindelige Principper, men ogsaa i at holde sig de Raad mere efterrettelige, der ere givne til vort eget Vel, end de gøre i Dag. Jeg synes, vi skulle komme nærmere til det Punkt, at vi ville blive mere ifstand til at efterleve Maadeholdets og Afholdets store og herlige Lov, som Herren har givet os, og hvori han siger, at hverken stærke Drifte eller Tobak er godt for Mennesket, men for sygt Kvæg. Vi ere komme til den Overbevisning, at Herren kendte bedst det, der var Mennesket gavnligt, da han ved Profeten Joseph Smith gav „Bisdomsordet“ til Kirken, som det findes i Bagtens Bog. Omend vi finde, at nogle, som bekende sig at være Sidste-Dages Hellige, ere Slaver af det nedværdigende Begær efter Tobak, og maafer andre, som have Smag for stærke Drifte, saa er det dog en Kendsgerning, at den store Majoritet i Kirken kommer nærmere og nærmere til

den rette Overholdelse af den Lov, der er givet os til Vedligeholdelsen af vort Hælbred og vort Liv, for at vi maa være i Harmoni med Guds Land og hans Vilje, at vi maa være rene og ubesmittede, at vi maa blive mere lig ham, som var fri fra Synd, og som i Sandhed er ren og hellig, ligesom Gud er hellig. Naar jeg ser en Mand, som bekender sig til at være en Hellig eller gør Paastand paa at være et Medlem af Kirken uden at være meget af en Hellig, besmitte sin Mund med Tobak og sit Landedræt med berusende Drikke eller ved Brugen af andre unødvendige stimulerende Ting, bedrøver det min Land og mit Hjerte; jeg bedrøves over ham, og jeg undres over, hvordan det kan være, at vi individuelt ikke kunne se vor egen Daarskab og vor egen Fornedrelse ved at give efter for disse fordærvelige Vaner, der ere lige-saa unhyttige som skadelige. Hvorfor kunne vi ikke naa til det Maal af Intelligenz, at vi kunne sige til Fristeren: „Big bag mig, Satan“, og vende vor Bag til det Ondes Tjeneste? Hvor ydmhygende maa det ikke være for en forstandig Mand at føle, at han er en hjælpeløs Slave af uverdige Tilbøjeligheder, Vaner, Ønsker eller Lidenslæber!

Vi bishalte og tro paa strengt Maadehold; vi anbefale en fuldstændig Afholdenhed fra al skadelig Præfis og Brugen af alle fordærvelige Ting. Lægen maa tilraade Gift som et midlertidigt Hjælpemiddel under visse Omstændigheder og Sygdomme, men den bør da anvendes med den yderste Forsigtighed; en stadig Anvendelse af Giften vil imidlertid fæste sit Greb paa os i en saadan Grad, at vi blive overvundne deraf, hvorved vi blive Slaver af usle, værdiløse Vaner, der til sidst fuldstændig gøre sig til Herre over os.

Der er nu en almindelig Bevægelse over hele Landet for at indføre Maadehold eller Afhold iblandt Folket i vor Stat saavelsom i de omliggende Stater, og jeg ønsker oprigtigt, at enhver Sidste-Dages Hellig vil medvirke i denne Bevægelse, saa at vi især i vores Bher maa kunne formindskе dette frugteloze Onde, der eksisterer. Jeg ønsker at lade enhver vide, at jeg er i fuld Sympati med dette Arbejde, og jeg ved, at mine Brødre (i Præstedømmet) ere enige med mig og i Samklang med de Bestrebelsler, der gøres for at indføre Maadehold over hele Landet. Vi ønske intet urimeligt eller upassende, intet snoeverhjærtet og smaaligt eller tyrannisk, men vi ere af den faste Mening, at Folket selv har Ret til at bestemme, enten om de ville tilstede og opholde i deres Midte Drunkenstab, Tumult og Drab — hvilket ofte er Resultater af Drunkenstab — eller om de ville fordré, at disse Ting skulle ophøre, saa at Fred maa sikres, og deres Børn skaanes for de Fristelser, som Brugen af disse Ting medfører.

Præstedømmets Arbejde.

Flere betydelige Skridt ere tagne i den senere Tid for at gavne de Hellige, især til Fordel for dem, der henhøre til de forskellige Quorum

af Præstedømmet; saaledes ønsker jeg at nævne det Forsøg, som er gjort for at organisere Skoler med Klasser for Undervisning blandt de Halvfjærds, at de maa beredes for det store Arbejde, der paahvisler dem i Missionens Tjeneste, og til hvilket de ere blevne ordinerede. Ligeledes er der gjort Forsøg paa at organisere det mindre Præstedømme og bringe det til større Brugbarhed; efter min Mening gaa vi hurtig frem i den Retning. Metoder ere ogsaa indførte blandt det melkistedeske Præstedømme — Præsidenter af Højpræster og Højpræster — i hele Kirken, til Gavn for Medlemmerne i samme, for at de maa lære og blive bekendte med Kirkens Love, der skulle lede deres Handlinger, saa at de i Sandhed maa blive Fædre til Folket og udøve de Funktioner, der henhøre under deres Kald som Højpræster i Zion eller Kirken. De bør være Eksempler; de bør være Lærere; de bør, mere end nogen anden, forstaa Regeringsprincipperne og den Orden, som hører Kirken til. De bør gaa fremad alle som en og bruge deres Indflydelse, enkeltvis eller som et samlet Hele, imod al Synd, imod Ligegyldighedens og Efterladenhedens Land og imod VanTro. Hver eneste Mand, der er blevet ordinert til Højpræst, hvad enten han er kaldet til aktivt Arbejde eller ikke, bør føle, at han har den Skyldighed, ja, den Pligt at vise et værdigt Eksempel til unge og gamle og at vorde en Retfærdigheds Lærer i Ord som i Gerninger, i Særdeleshed ved Eksempel, og derved give Ungdommen de ved Alder og Erfaring indvundne Fordele. Paa denne Maade ville vi faa Indflydelse og Magt i den Kommune, hvor vi leve. Hver Mand, som har Lys, skulde lade det skinne, saa at de, som se det, maa prise deres Fader, som er i Himmelten, og ære ham, fra hvem Lyset kommer, og bringe det til at lyse for andre. I lokal Henseende er der ingen Del af Præstedømmet, der forventes at lyse mere end netop dem, der bære det høje og vigtige Embede som Højpræster; thi fra dem vælge vi Stavspræsidenter med Raadgivere og Medlemmer af Højraadet i de 56 Staver i Zion, som nu ere organiserede, og fra Højpræsternes Rækker kaldes vi Biskopper med Raadgivere for de forskellige Ward, ligesom det ogsaa hidtil har været fra disse, at vi have valgt dem, der præsidere over Ungdomsforeningerne i Stavene. De, som ere ordinerede til Højpræster, ere i Allmindelighed Mænd i fremskreden Alder og med betydelig Erfaring; Mænd, som have udført Missioner omkring i Verden, og som have prædiket Evangeliet blandt Jordens Nationer og samlet Erfaringer haadeude og hjemme. Disse Mænds Visdom og Erfaringer ere modne Frugter af mangeaarig Tjeneste og Virksomhed i Kirken, og de bør anvende disse til Gavn og Gode for alle, der komme i Berøring med dem.

De Halvfjærds arbejde for at dygtiggøres til deres Virksomhed i Missionstjenesten blandt Jordens forskellige Nationer, hvilket er deres særlige Kald, og jeg priser meget de første syv Præsidenter af Halvfjærds for deres Bestræbelser i den Retning.

Eldsternes Quorumer bør ogsaa ses efter, og de, som præsidere over dem, skulle være virksomme baade i Tide og Utide. De bør være aar-vaagne og trofaste i at fremme Interessen for dem, som de ere anbe-troede at vaage over, og som have Krav paa deres Raad og Ledelse.

Biskopperne og det mindre eller aaroniske Præstedømme skulle være agtpaaagivende og ivrige. Vi bør iagttaage vore Drenge, som ere blevne ordinerede til Diaconer, Lærere og Præster i Kirken og give dem noget at udføre i deres Kaldelse. Lad dem dersor blive besittede til aktivt Ar-bejde i de forskellige Virkekredse. Lad dem, der ingen Erfaring have havt, virke sammen med dem, der allerede have en saadan. Lad Diaconerne ikke alene hjælpe til med at holde Forsamlingshusene med Omgivelserne rene og i Orden, men lad dem ogsaa hjælpe Enker og Faderløse samt de Fattige og Gamle. Mange af vore unge Mænd, som nu ere ledige, sløves ved Mangel paa Beskæftigelse, men de kunne blive meget nyttige ved at hjælpe de Fattige at holde rent omkring deres Hjem og ved at hjælpe dem til at leve paa en Maade, saa at Livet kunde blive til Hygge og Glæde for dem. Jeg ser ingen Grund, hvorfor Medlemmer i det mindre Præstedømme ikke skulde kunne gøre dette Slags Arbejde i Ste-det for at forlange Hjælp fra Kirkens Bærge, for ved Tienden at be-tale for at plantte Træer og forskønne Grunden omkring vore Forsam-lingshuse, eller for at male og istandsætte det indvendig for at holde det passende til Gudstjeneste — kald det mindre Præstedømme til saa-dant Arbejde. Giv dem noget at bestille, som kan vække deres Interesse for Sagen; og fremfor alt, led deres Virksomhed i en saadan Retning, at de maa blive til Hjælp for de Fattige, for sig selv og for Kirken. Dette vil ikke alene gavne med Hensyn til deres Stilling i Kirken og deres Tro paa Præstedømmet, som de bære; men det vil gøre dem til bedre Drenge i Hjemmet; de ville blive mere pligttro mod deres For-ældre og mere omgængelige saavel mod deres Søskende i Hjemmet som mod andre. Med eet Ord, de ville tage mere Hensyn til deres Pligter baadeude og hjemme. Dette er den praktiske Maade, hvorved nyttig Er-faring kan indvindes. Ifstedsor at tilstede disse unge Mænd, som ere syldte af Tjrigthed og Energi, at løbe om paa Gaderne, samles paa Gadehjørnerne og drive om i Lediggang, hvorved de lære slemme Baner, skulde de have noget at bestille, der kunde løfte dem op, noget, der kunde udvide deres Sjæl og blive en Lærdom, der vil gavne dem Resten af deres Liv.

Andre Organisationer.

Jeg vil ogsaa sige, at saa langt jeg ved — og jeg tror, jeg har god Leylighed til at vide — er Stillingen i vore forskellige Organisa-tioner meget god; vi staa maa ske lidt tilbage i enkelte Ting; men som et Hele gør Aktivitet og Flid sig gældende hos alle saavel til individuest som til fælles Gode. Jeg tror, at der er en Følelse af Harmoni og Bel-

vilje mellem de forskellige Foreninger, og ingen Uenighed eller Missforstaelse herstør. I Virkeligheden maa det siges, at den Aaland, der fører til Strid og Kiv, er ukendt blandt de Sidste-Dages Hellige. Den Aaland findes alene blandt Apostater, saadanne, som have fornægtet Troen, vendt sig bort fra Sandheden, og som ere blevne Fjender af Guds Værk. Iiblandt saadanne ville I finde Stridens og Splidens Aaland; blandt saadanne høre I om „at diskutere Spørgsmaalet“, og de ville argumentere til alle Tider; deres „Mad og Drikke“ er Splid og Tvedragt, hvilket er afskueligt i Guds Øjne. Vi strides ikke og ere ikke stridbare, thi der-som vi vare det, vilde vi bedrøve Guds Aaland og drive den bort fra os, ligesom Apostater gøre og altid have gjort.

Missions-Statistik.

Jeg har nogle Data her, som jeg vil nævne som et Hele. Et Punkt er Antallet af de Missionærer, der virke ude i Verden. Den 31. December 1907 havde vi 1,810 Missionærer fra Zion ude i de forskellige Missionsmarker. Der var ogsaa 44 Søstre, der vare i Følge med deres Mænd som Missionærer; desuden er der mange lokale Eldster, som arbejde i Missionens Tjeneste.

I Aaret 1907 udsendtes 927 Eldster til de forskellige Missionsmarker, og de ville anvende fra 2 til 4 Aar i Tjenesten. I samme Tidsrum ere 707 Eldster hjemkomne fra de forskellige Arbejdsmarker. I Forbindelse hermed ønsker jeg at oplyse, at Kirken har betalt Hjem-rejsen for alle de hjemvendte Eldster; men de gaa alle ud til deres Mission paa egen Bekostning og udrede deres egne Udgifter under deres Ophold og ved hvad der maatte sendes dem fra Sloegtinge og Venner i Hjemmet og maaske undertiden lidt fra dem, i hvis Midte de virke.

Jeg har en anden Liste; men den er for lang til at læses her i Dag; den viser Antallet af Eldster i Missionsmarken fra hver Stav i Zion. I et Øjeblik kunne vi fortælle, hvormange Missionærer hver Stav har; men jeg føler nu, at det er urigtigt at op holde eder længere. Jeg beder Gud at blesigne eder. Jeg føler mig glad og frydfuld i mit Ar-bejde for Herrens Værk. I Løbet af Konferencen ville vi høre Rap-porter fra forskellige Dele. Et meget nøjagtigt Regnskab er ved Revisions-komiteen fremlagt over alle Indtægter og Udgifter af Tienden for det forløbne Aar. Jeg kommer netop nu til at tænke paa, at Eldste Charles W. Nibley, der er kaldet til præsiderende Bisshop i Kirken, som Følge deraf er løst fra Revisionskomiteen, og Br. Henry H. Kolapp fra Ogden er tilkommel i hans Sted. Jeg ønsker at foreslaa ham til denne Stilling for Forsamlingen her for at se, om I ere villige til at antage ham som saadan. (Et enstemmigt Botum gaves).

Vi søger efter og tro Sandheden.

Generalautoriteterne ville maaske blive foreslaade imorgen eller den følgende Dag. Vi ønske, at vore Brødre og Søstre, som ere komne til

Konference, maa have deres Hjerte fyldt af Visdoms og Sandheds Aand, og dersom I hos os opdage Mangel paa Dommekraft og Visdom eller Esterladenhed i at udføre vore Pligter, da ønske vi, at de, der have højere Indsigt, Erfaring og Intelligenz, ville gøre os den store Tjeneste og Være at komme personlig til os og lade os vide, hvori vi komme tilkort, og vi ville gladelig give tusind Bildfarelser for een Sandhed, der som vi kunne opdage dem hos os selv. Vi ville gerne give et Hundred, ja, et Tusind Hejlgreb i Bytte for een korrekt Handling. Vi søger efter Sandhed; vi elsker Sandhed, og vi kende den, naar vi finde den. Vi tro paa Kristi guddommelige Mission for Levende og Døde. Vi tro paa Joseph Smiths guddommelige Mission, paa ethvert Ord, han talede under Inspiration af Guds Aand, og ikke et eneste Ord af det, han udgav som Aabenbaring fra Gud, vil falde til Jorden som Bedrageri, men vil bestaa som Sandhed fra Gud, evindelig Sandhed, „saalænge som Liv og Tanke og Væsen eksistere og Evighederne ere til“. Dette er vort Bidnesbyrd om Joseph Smiths himmelsendte Mission og den guddommelige Aabenbaring, som Gud gav Verden ved ham. Maa Herren hjælpe os til at modtage Sandheden og vedblive i sanime, er min Vøn i Jesu Navn, Amen.

(Millennial Star.)

Dødsfald.

Thora Simonsen døde i Ephraim, Utah, 3. Maj d. N. Af døde var født i København, Danmark, 14. November 1845. Hun annammelede Evangeliet i samme By og emigrerede til Utah 1868, hvor hun har boet i Byen Ephraim den hele Tid. Mand og seks Børn overleve hende.

Ole Sørensen sen. døde den 27. April i sit Hjem i Fountain Green, Utah, efter et langt og virksomt Liv. Han var født den 7. April 1836 i Åby ved Aarhus, Danmark, og forenede sig med Kirken den 7. April 1860, idet han blev døbt af Eldste Søren Christiansen, der nu ogsaa fulgte ham til Graven. Af døde var en i alle Dele hederlig Mand, hvis hele Liv har været anvendt i det Godes Tjeneste. Fountain Greens Historie er ensbetydende med hans, da ethvert Foretagende til Byens Udvikling er gaaet igennem enten hans Hænder eller hans Hjerner. Han oplevede Indianerurolighederne og har trolig delt sit Folks baade Modgang og Medgang. Han arbejdede i sit Fødeland i Missionens Tjeneste fra Marts 1883 til Juli 1885 og præsiderede over Aarhus Konference en Del af den Tid. Hustru og 6 Børn overleve ham. Broder Sørensen har rejst sig et varigt Minde ved sin Føretagsomhed og ved sin Beredvillighed til at støtte dem, der havde mindre af dette Livs Bekvemmeligheder end han selv.

De Sidste-Dages Helliges Organ for Skandinavien
Grundlagt 1851 · Udgaaer den 1. og 15. i hver Maaned

Mandag den 15. Juni 1908.

Fredssagen.

I Utah finder Fredssagen stor Tilsnitning. Ethvert Medlem af Kirken er en lohal Tilhænger af denne, og mange Ikke-Mormoner slutte sig til os for at naa dette store Maal. Utahs Guvernør, John C. Cutler, er Medlem af Kirken; han udstedte i Embeds Medfør en Proklamation og paalagde Folket i hvert Distrikt i den hele Stat at samles i deres respektive Församlingshuse uden Hensyn til Trosbekendelse for i Forening at overveje de Belsignalser, som Fred medfører, og drøfte den Maade, hvorpaa Freden bedst fremmes. Søndag den 17. Maj samledes Folket i forannævnte Hensigt i hvert Ward i Utah. I det store Tabernakel i Salt Lake City var der mange Tusind tilstede, og i Mødet talede Apostel Orson F. Whitney, der i velvalgte Ord pegede paa den Tid, da Fredsyrsten skal regere, og at den Tid er i Vente, da universal Fred skal bo paa Jordens. Der er mange gode Mænd og Kvinder i Dag, som med stor Interesse deltagte i denne Bevægelse. Profeter i gamle Dage spaaede derom, Poeter have sunget derom og Filantroper længselsfuldt ventet derpaa. De øedleste Bestræbelser i den Retning have slaaet fejl, og det har undertiden set ud, som om Realisationen af dette Haab var mere fjern end nogensinde før. De Sidste-Dages Hellige have ikke lidt en saadan Skuffelse; de have bygget paa bredere Grundvold. Skuffelsen kom til dem, der troede, at Guds Rige var fuldsørt ved Frelserens første Komme; men det var kun en Forberedelse til hans andet og herlige Komme. Hans første Mission gjaldt Fred; men den foraarsagede Kiv og Tvedragt og satte Broder op imod Broder. Mennesket havde Frihed til at annamme eller forkaste Evangeliet, og de, som modsatte sig, vilde naturlig blive bitre Modstandere af Kristi Esterfølgere. Fredens Regering vil endnu komme, og de Bestræbelser, der nu gøres, er det frembrydende Lys af det herlige Solskin af Fred; naar Frelseren kommer igen, vil Fredsregeringen indtræde.

For at forberede den herlige Tid har Gud oprejst en Profet i de sidste Dage, gengivet Jordens det gamle og evige Evangelium og paany organiseret Jesu Kristi Kirke. Mormonismens Mission er at berede hans andet Komme, som vil blive en Fredsperiode af et Tusind Aar.

Lucifer bragte Kiv og Strid ind i Verden, men han vil ikke have det sin Vej alle Tider. Hans Herrevælde over Jordens er kun for en Tid. Krigens mellem ham og Himmelens Gud ses let i al den Venighed og

Forsyrelse, som nu eksisterer; men den endelige Triumf for det gode vil komme, og Djævelen vil forvises til sit eget Sted. Mormonismen er Guds Værk og vil vedblive, indtil Fred og Enighed er genoprettet paa vor Jord.

Et almindeligt Fredsmøde afholdtes Kl. 4 Eftermiddag i Første Congregational Kirke, hvor udmærket Musik og Sang udførtes, og Repræsentanter fra de forskellige Troessamfund i Staten vare tilstede. Dygte Talere dvelede ved Fredssagen. Skandinaverne i Salt Lake City afholdt specielt Møde i Assembly Hall, der var fyldt med interessererede Deltagere. Talerne ved denne Lejlighed vare Eldsterne J. M. Sjødahl og Andrew Jensen samt Apostle Anthon H. Lund, der alle omtalte Fredens Velsignelser.

Eldste Andrew Jensen hentydede til de uhyre store Summer, som Krigene koste, og fra „Haydn's Dictionary of Dates“ anførte han Antallet paa de mange Øfre, som Krigene havde krævet siden Verdens Begyndelse, hvilket udgjør 6 Billioner og 860 Millioner Menneskeliv, eller med andre Ord 4 Gange saa mange Mennesker, som nu bo paa Jordens overflade, eller 83 Gange saa mange, som de Forenede Staters Befolning nu udgør, eller 620 Gange saa mange, som nu bo i de tre skandinaviske Riger. Disse uhyre Tal paa dem, som saaledes ere faldne i Krig, bringe ethvert følsomt Menneske til at gyse tilbage og ønske, at Krig og Strid snart maa ophøre.

Det vil blive en velsignet Tid for alle Menneskenes Børn, naar Krigsfakelen ikke længer skal faste sit ildevarslende Skin paa Hav og Land; naar Helte skulle skabes i Fredens, Frihedens og Sandhedens Tjeneste; naar „Sværdet skal omdannes til Plovjern og Spydet til Segle, og de skulle ikke ydermere lære at føre Krig“.

Den russiske Kejser var den, der i 1898 foreslog, at Fredskongresser burde afholdes. Han følte maafer Nødvendigheden deraf mere end nogen anden Monark, og naar man nu lægger Mærke til, at den engelske Konge og Ruslands egenmægtige Hærstyrke for at mødes i Fred paa et venligt Besøg maatte mødes paa Søen i velbevæbnede Krigsskibe, saa er Fredens Betryggelse endnu kun en meget spæd Plante, der ikke kan taale det Klima, som findes i den sociale Verden i Dag.

Hvad mon vore Brødre i Finland tænke om Fredssagen, naar nu den sidste Redningsplanke af national Selvstændighed er taget fra dem? De længes sikkerlig efter Fred, selv om den maa være væbnet. De maa tale russisk, selv om de tænke paa finsk, og hvor det maa være haardt og ydmigende for et intelligent og frihedselskende Folk at underkaste sig Hærstyrke af tyrannisk Vilkaarlighed. Af saadan vil sikkerlig Fredens og Frihedens Sol hilses med dyb Taknemlighed. Hvad tænke vi om de Rædselsscener, som daglig forefalde i Rusland med vilkaarlige Domfælder og de dermed tilhørende Henrettelser? I Fabrikbyen Lodz henret-

tedes fornødig mellem mange andre en 17aarig Skoleelev, og alle, der læse Bladnyhederne, ere bekendte med de umenneskelige Slagterier, som i Rusland og Polen ere udøvede mod den jødiske Befolkning. Shahen af Persien er en anden egennægtig Herre, der vist ikke ynder Fredens Evangelium, thi fra Teheran kommer den Efterretning, at han har landsforvist mange, der have bovet at tænke for sig selv, og han har truet med at sprænge den hele Stad i Lusten, dersom nogen modstætter sig hans Vilje, til Trods for at Parlamentet har opfordret ham til at overlade til Domstolene at skelne mellem Ret og Uret.

Behøve vi Fred paa denne Jord? Ja, og atter ja, men den maa flyde fra en Kilde, der sprudler ren og fri fra den himmelske Kærligheds uudtømmelige Væld; den maa blive et gensidigt Stævnemøde, hvor Tro, Haab og Kærlighed sidde i Højscædet, og hvor alle frivilligt samles om den sande Broderstabs Hane; thi vi bør erindre:

Domt Templet er og øde,
Om Rigdom fun, men ingen Gud vi møde;
Men vorder Friheds Gud i Sandhed dyrket,
Da sejres Lysets Sejer over Mørket.

Søndagskolernes Program for Juli Maaned 1908.

1. Klasse.

23. Læktie: Lydighed mod Forældre.
 24. Læktie: Lydighed mod Autoriteter. Israel samler Manna ses Dage; helligholder Sabbaten. (2. Moseb. 16. Kap.).
 25. Læktie: Lydighed mod Gud. Noah bygger Arken. (1 Moseb. 6. og 7. Kap.).
-

2. Klasse.

19. Læktie: Et Hjem i Templet. — Samuel — (1. Samuel 1., 2. og 3. Kap.).
Børn kan tjene Gud — Hanna besøger Templet — hendes Bør — Samuel et Lovstes Barn — Herrens Kald — Samuel bliver en Profet for Israel.
20. Læktie: Israels første Konge. Saul. (1. Samuel 8.—10. Kap.).
Samuels Sønner varer ugodelige — Israel ønskede en Konge lig de andre Folkeslag — Herren opfylde deres Ønske — Samuel salver Saul — Sauls Hjerte forandres ved Guds Aand, og han profeterer — senere taber han Guds Aand og dermed ogsaa sit Rige.
21. Læktie: To Soldater imod en hel Armee. — Jonathan — (1. Samuel. 14. Kap.).

Guds Magt er større end en Hær — Israel uden Baaben — frygter for at møde i Slag — Jonathan og hans Baabenbærer gaa i Krig — dræbe mange — Herren sender Forstyrrelse — dræbe hverandre — Jonathan dømmes til at dræbes for at have været ulydig mod Sauls Besaling — frelses af Folket.

3. Klasse.

19. Lektie: Den underfulde Bespisning. (Johannes 6. Kap. 1—14; Luk. 9. Kap. 10—17.).
 20. Lektie: Jesus gaar paa Vandet. (Math. 14. Kap. 22—33; Johannes. 6. Kap. 16—23.).
 21. Lektie: Tre Mirakler. (Math. 16. Kap. 21—39; Mark. 7. Kap. 24—37.).
-

4. Klasse.

19. Lektie: Profetens Martyrdød:
Trafald i Nauvoo — Bladet „Expositor“ — Pressens Ødelæggelse — Borgermesterens og andres Forhør — Pøbelopløb — Joseph med flere føres til Carthage — Legionen afvæbnes — Fangerne myrdes — Begravelsen i Nauvoo. (Se Joseph Smiths Levnetsløb Kap. 32, 33, 34 o. s. v.; Bagtens Bog Kap. 135.).
 20. Lektie: Succession i Præsidiet:
Abenbaring angaaende Succession — Josephs Instruktioner til de Tolv — Sidney Rigdon og andre gør deres Fordring gældende — Brigham Young bliver Præsident. (Se Bagtens Bog Kap. 107; Morgenstjernen 1. Aarg. Side 117.).
 21. Lektie: De sidste Dage i Nauvoo:
Autoriteternes Arbejde — Kirkens Renselse fra Apostater — Herrens Værks Øprettelse i hele Verden — Templets Fulddendelse i i Nauvoo — Nauvoo Byprivilegier fratagne — Angreb paa de Hellige — Autoriteterne samtykke i at forlade Illinois — forlade Nauvoo — Slaget ved Nauvoo — Levningerne. (Se Joseph Smiths Levnetsløb Kap. 40.).
-

Det amerikanske Fredstempel.

I Washington vil der i den nærmeste Tid rejse sig en Bygning, der foruden at den vil være en Bryd for Øjen, vil komme til at spille en Rolle indenfor Handelsverdenen, idet den skal huse en Institution, „The International Bureau of the American Republics“, hvis Virksomhed forhaabentlig vil gøre Bygningen fortjent til det Navn, hvormed den allerede nu nævnes, nemlig det amerikanske Fredstempel.

„The International Bureau of the American Republics“ oprettedes umiddelbart efter den første pan-amerikanske Konference i Vinteren 1889—90. Bureauet skulde danne et Fællesbureau for alle de amerikanske Republiker og skulde navnlig have den specielle Opgave at være en Slags Boldgiftsdomstol i Tilhæld af indbyrdes Misforstaaler mellem de forskellige Republiker. Tillige skulde det tjene som Oplysningsbureau for den fælles Handel og Industri. Bureauets Oprettelse hilstes rundt om i de forskellige Dele af Amerika med Begejstring; men desværre viste det sig, at denne Begejstring hurtig aftog, saa at Bureauet i de senere Aar ikke har været det, det var tænkt at skulle være.

Under den pan-amerikanske Konference, der i Sommer afholdtes i Rio Janeiro, arbejdede Statssekretær Root ivrigt for at vinde fornøjet Tilslutning til Bureauet. Dette lykkedes ogsaa saa meget bedre, som han havde en god Trumf paa Haanden, nemlig en Meddelelse om, at Millioneren Andrew Carnegie havde besluttet at stenke 750,000 Dollars til Bureauet, saa at det kunde saa sin egen Bygning. Opmuntret ved denne Meddelelse vedtoge de i Konferencen deltagende Republiker i Fællesskab at forøge dette Fond med 250,000 Dollars, saaledes at Summen naaede en Million, og der er altsaa nu Udsigt til, at Institutionen, samtidig med at den saar sin egen Bygning, vil blive i Stand til at udvide sin Virksomhed i et Omsang, der bedre end før stemmer overens med Bethydningen af dens Opgave.

Efter at det omtalte Fond var sikret, indbødtes de bekendteste Arkitekter og Kunstnere til at konkurrere om Planerne til Bygningen, og blandt de indkomne 130 Udkast er nu valgt en Plan, der skylder et Par af Amerikas mest bekendte Arkitekter sin Tilblivelse.

Bygningen, der vil blive opført paa en Plads ligeoversor „Det hvide Hus“, bliver særdeles imponerende og stilfuld. Til Materialier vil hovedsagelig blive anvendt amerikanske Frembringelser, saaledes hvidt Marmor, der vil blive benyttet i rigt Maal, forskellige Træsorter o. lign., dog vil der ogsaa blive Anvendelse for enkelte udenlandske Materialier, saaledes til Taget, der skal være af farvede spanske Tegl, samt til den indre Udsmykning. Fra Hovedindgangen, der flankeres af to kæmpemæssige Marmorfigurer, symboliserende Nord- og Sydamerika, vil man komme ind i en mægtig spansk Gaard, overdækket med Glastag, der om Sommeren kan fjernes og udsmykkes med tropiske Planter, Springvand etc. Denne Gaard skal bruges til meget store Forsamlinger. Langs med Gaardens Sider vil blive indrettet Kontorer for Administrationen samt Modtagelses- og Udvælgsværelser.

Endvidere vil der findes et stort Læseværelse, hvor alle de vigtigste nord- og sydamerikanske Dagblade og Tidsskrifter vil være fremlagt. Læseværelset vil staa i Forbindelse med „Columbus Memorial Library“, der er det største og bedst forsynede Bibliothek i Nordamerika. Bureauet vil desuden saa et eget Bibliothek paa 250 000 Bind.

Den bagerste Del af Bygningen, der hæver sig over de øvrige Partier, vil blive optaget af en mægtig „Assembly Hall“, der er bestemt til Brug ved Aft holdelse af internationale Møder, store Modtagelser, diplomatiske Forhandlinger og lignende.

Der stilles nu store Forhaabninger til Foretagendet, og foreløbig er Virksomheden ogsaa i stærk Vækst. Hvor stor en Betydning Institutionen kan faa, bevises bedst ved, at dens Virksomhed, efter hvad der meddeles, i de sidste 6 Maaneder har gavnnet Amerikas udenrigske Handel for 15 Mill. Dollars, sstriver „Denmark abroad“. (Bikuben.)

Guds Tidsregning.

Følgende Spørgsmaal blev sendt „Deseret News“ til Besvarelse: Hvad mener Petrus, naar han i Petri andet almindelige Brevs 3. Kap. 8. Vers figer: „Men dette ene hør ikke undgaa eder, I elskelige, at een Dag er for Herren som tusinde Åar, og tusinde Åar som een Dag“. Bladet svarer: „Petrus havde uden Tvivl i Tankerne den 90. Salmes 4. Vers, hvori der staar: „Fordi tusinde Åar ere for dine Øjne som een Dag i Gaar, naar den er forbiganen, og som en Nattevagt“.

Hans Hensigt var at vise, at „Herren forhalter ikke Forjættelsen, som nogle agte det for en Forhaling“, eller med andre Ord: det, som for Mennesker synes at være en lang Tid, synes ikke saa for Herren. Ved at løse det 7. Vers i førstnævnte Kapitel ville vi se, at Apostlen ønskede at vise Folket deres Daarstab, naar de klagede over, at Herren ikke hastig nok opfylde sine Løfter angaaende hans andet Komme, og de vare fristede til at tro, at disse Løfter vilde forblive uopfyldte; dersor udtrykte Petrus sig, som han gjorde angaaende Guds evige Begreber om Tid, Mennesker og Ting, at de ikke kunne fattes og maales med menneskelige Begreber om Længden af Tid.

Men der er et Princip forenet med den Almægtiges Planer og Hensigter vedrørende hans Skaberværk, der har Betydning angaaende de Ting, som den fordums Skribent henførte til. Dette er bedre forklaret i Abrahams Bog, der er oversat fra Egyptisk ved Joseph Smith og findes i „Den kostelige Perle“. Deri er aabenbaret, at da Gud viste Abraham Himmelens Stjerner og deres Mangfoldighed med samt deres Forhold, den enes til den andens, og lovede ham, at saa talrigt skulde hans Aftkom blive, da viste han ham ogsaa, hvordan Solsystemet bevægede sig omkring et andet System og disse igen omkring andre, indtil den store regerende Klode, kaldet Kolob, var naaet. Om dette figer Abraham: „Og jeg, Abraham, havde Urim og Thummim, som Herren min Gud havde givet mig i Ur i Kaldæa; og jeg saa Stjernerne, at de vare meget store, og at en af dem var nærmest ved Guds Trone, og der var mange store Stjerner i Nærheden af denne. Og Herren sagde til mig: Disse ere de styrrende Stjerner, og Navnet paa den store er Kolob; fordi den er nærværet mig; thi jeg er Herren din Gud, jeg har sat denne til at styre alle dem, som tilhøre den samme Orden som den, hvorpaa du staar. Og Herren sagde til mig ved Urim og Thummim, at Kolobs Omdrejningstider Tider og Åar vare efter Herrrens Orden, og at en saadan Omdrejning var en Dag for Herren, overensstemmende med hans Beregningsmaade, og denne var et tusinde Åar ifølge den Tids-

regning, som er given til den Planet, paa hvilken du staar. Dette kaster ogsaa Lys paa Udtrykket „Dag“, som i Forbindelse med Skabelsen er nævnt i første Mosebog. Det er ingen Nødvendighed for os at sige mere om dette Emne, da det er temmelig godt forstaet blandt Sidste-Dages Hellige, om end der findes andre, som ikke dele samme Anskuelse des- angaaende.

Vi ønske at føje nogle saa Ord til foranstaende, da det synes meget fremtrædende i „den nye Tanke“ (ny Teologi), som er en yngre Udgave af den gamle Orthodoxies Dogmatik, at gøre Gud saa mytisk som mulig og hans hellige Ord saa absurde og værdiløse, som ilde anvendt Kløgt og Sofisteri formaa. Medens den hellige Skrift, Bibelen, er blevet udbredt i millionvis i alle Jordens Tungemaal i den Hensigt at bringe det intelligente Menneske Kundskab om sin Skaber og Frelser, har Mænd af høj Lærdom, men ingen Tro eller Gudsfrugt, anvendt deres Talenter til i det mindste at forsøge paa at vise, at det hele var Hjærnespind og Præstebedrag, fordi det ikke funde forklares paa deres Bis og ifølge den Opsattelse, de sandt rimelig. At tro, at Frelseren ved Brylluppet i Kana forvandlede Vand til Vin, kalde de ynklig Enfol-dighed, ja Overtro, medens de vide, at Forvandling af Vand til Vand er en simpel Proces. Den store Prædikant Campbell i London sagde fornhylig i en Tale, han holdt der, at Frelserens Bespisning af de fem Tusind i Ørkenen med fem Brød og to Fiske var intet Mirakel, men fun en allegorisk Fremstilling af „aandelig Føde“ uddelt til de henrykte og lettroende Tilhørere. Hvorfor ikke da ligesaavel gaa videre og kalde de forsamlede Mænd, Kvinder og Børn aandelige ogsaa? Hvorfor ikke ligesaavel til spirituel Vandalsmes Skadefryd nedtræde alt, hvad der bærer Merke af jordisk og virkelsigt, og kalde det aandeligt? De samme Resultater vilde opnaas, de nemlig, at et fuldstændigt Kaos vilde skabes paa Grænselinjen mellem Sandhed og Bildfarelse og Tankens, Troens og Haabets Verden omdannes til Hypotesernes ufrugtbare Øde. Da Joseph Smith først fremkom med Oversættelsen af disse driftige Sand-heder i 1830, var der meget saa udenfor den lille Flot, som delte Tro og Overbevisning med ham, der vilde modtage disse nye Lærdomme som Sandhed; maaske mest fordi han var bekendt for at være en aldeles ulærd ung Mand, der paastod, at han ingen anden Kilde havde at hente sine Kundskaber fra end Himmelens Gud. Dette henregnede alle hans Modstandere til det overnaturlige, og de enedes alle om, at „Gud aabenbarer sig ikke mere“; medens, i stærk Modsetning dertil, mange den Gang troede og tro i Dag, at man kan sættes i Forbindelse med den usynlige Verden eller Vandeverdenen, dersom det rette Slags Medier anvendes. Men hvem af upartiske Videnskabsmænd indrømmer ikke i Dag Sandsynligheden af Profeten Josephs Paastand om den celestiale Tids-regning, som han var blevet bekendt med fra Abrahams efterladte Per-gamenter. Abraham var sin Tids største Astronom, og hans Lærer var ingen mindre end Gud selv. Allerede 1400 Aar før Kristus kendte Egypterne og Kaldæerne nok Astronomi, saa de med Nøjagtighed funde forudsige Formørkelser af Sol og Maane. For omtrent 400 Aar siden fremstod Nicolaus Copernicus, den moderne Astronomis Skaber, og forbavsede

Europas videnskabelige Verden med en ny Lære angaaende Planeternes Stilling til og Bevægelse om Solen. Det var nemlig hidtil antaget, at Solen bevægede sig om Jorden, hvilket altsaa stod i fuldstændig Modstrid med den nye Lære, og fra alle Sider udslyngedes Bansstraalen mod Copernicus, som dog med Sandhedens Skjold paa sin Side afbødede de bitre Angreb og bevisste, at Solen var vor Verdens Midtpunkt, og vor Jord var en Planet ligesom Mars og Venus, og at for hver Planets Bedkommende vare dens Aar den Tid, den behøvede for at tilbagelægge sin Bane omkring Solen. Saaledes bestemte han nøjagtig, at Merkur dertil behøvede 87 Dage, Venus 224 Dage og Jorden 365 Dage, medens Mars behøvede 1 Aar 321 Dage, men Jupiter 11 og Saturn 29 Aar. Ifstedsfor at omstøde disse Lærdomme har den nyere Videnskab tværtimod stadsætst dem, og Danmarks Thorvaldsen har for eviget Copernicus' Minde i en nægtig Statue, opført i Warshau 1829.

Joseph Smith er en af Aarhundredets mest mærkelige Mænd, og de Lærdomme, han højt og frugtlos gav til Verden, ville mere og mere konstateres; kommende Slægter ville anerkende ham som en af vor Klodes største Alander, fordi Gud benaadeede ham med Kunstdæk om Guds Riges Hemmeligheder, blandt hvilke kan nævnes Guds Tidsregning.

Det første Gryllup.

Af Evighedens Morgengry
Vor Klode rulled' ung og ny
Dg tog sin Blads blandt Himmelsslægtens Riger;
Dg under tusind Harpers Klang
Samt Millioners Frydeshang
Vor Fader, Adam, denne Jord bestiger.

Her blev hans Riges Grundvold lagt,
Dg Alt, iflædt sin Højtidsdragt,
Velkommen bød ham her sit Hjem at bygge,
Dg Himmelens Engle, naar de saa
Vor Jord blandt tusind Stjerner smaa,
Beundrede det nye Himmelshylke.

Dg Dyrene i Tusindtal
Kom til ham i hans Blomstersal,
Dg Navn han kunde for dem alle finde;
„Han saa, at Alt var saare godt,”
Dog een Ting fattedes der blot —
Der sandtes ej paa Jorden nogen Kvinde.

Saa i den skyggesulde Lund
Faldt Adam i en salig Blund,
I Drømme ser han Tidens Strøm at glide —
Han ser en Skare komme nær,
Som i Triumph en Kvinde bær’ —
Dog vaagen — ser han Eva ved sin Side.

Saa fejredes en Bryllupsfest,
 Hvor Herren selv var Barrets Præst,
 Og Myriader Engle Vidner stode.
 „Bliv frugtbar“! lød det store Bud,
 Udtalt af Universets Gud,
 „Og opføld med jert Aftkom denne Klode“.

Her stod det første ædle Par,
 Som i sit Skød vor Skæbne bar,
 Og brødefri for Herren frem de træde;
 Et Amen og Halleluja!
 Af Himmelens Kor istemmes da,
 Mens al Naturen raaber højt af Glæde.

Det var i Tidens Morgengry,
 Da Jorden selv var ung og ny,
 Og Synd og Død var ukendt paa vor Klode,
 Da var det, dette Bryllup stod
 I Paradis, ved Livets Flod,
 Og Fred paa hele Jorden den Gang boede.

C. C. A. Christensen.

Missionærernes Rapport for Maj 1908.

Konferencepræsident	Konference	Vantal Missionærer	Gjæster omfattet	Bøger omfattet	Gremindes hjem besøgte	Evangeliiske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ødinerede	Børn belfigtede
Hyrum J. Jensen	Aalborg	21	8947	355	6348	977	88	4		3
Charles Jensen	Aarhus	26	11789	203	6801	1469	92	2	3	
Lorentz Petersen	København	26	16095	480	14097	885	63	6		1
James M. Keller	Bergen	16	5816	933	3903	561	49	3		
Alma B. Larsen	Kristiania	31	6620	537	5584	1127	148	6	7	1
Andrew H. Andersen	Trondhjem	16	5439	340	2238	309	45	1		
Totalsum for Missionen		136	54706	2848	38971	5328	485	22	10	5

Indhold:

Tale af Præs. Joseph F. Smith.	177	Det amerikanske Fredstempel	187
Dødsfald	183	Guds Tidsregning	189
Redaktionelt:		Det første Bryllup.	191
Fredssagen	184	Missionærernes Rapport.	192
Søndagskolerne Program	186		

Udgivet og forlagt af Søren Rasmussen, Korsgade 11, København M.

Trykt hos F. E. Bording (B. Petersen).